

gangsmåde ved en objektiv undersøgelse, at den hospitalsafdeling, der rettes kritik imod, er den, der står for udvælgelsen af de patienter, der skal deltage i undersøgelsen og i inddragelsen af disse patienter, og mener ministeren ikke, at det ville være mere korrekt, at det var Sundhedsstyrelsen, der stod for denne del af undersøgelsen?»

Tove Fergo (V):

Jeg mener, spørgsmålet giver sig selv, så jeg har ikke noget yderligere at sige. Jeg ønsker ministerens svar.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Medicinaldirektøren har orienteret mig om, hvordan man har tilrettelagt undersøgelsen. Det er det, det drejer sig om.

Med hensyn til henvendelsen til de opererede patienter har Sundhedsstyrelsen fundet det nødvendigt at bede Sundby Hospital om at videresende Sundhedsstyrelsens henvendelse til patienterne.

Henvendelsen er ikke sket efter en særlig udvælgelse. Den er sendt til alle, der er registreret som opereret med en ucementeret protese. Hospitalet har således alene fungeret, kan man sige, som et postkontor for Sundhedsstyrelsen.

Det er nødvendigt for undersøgelsen, at der indhentes samtykke fra hver enkelt patient til at bruge netop deres journaler. Alternativet ville være en undersøgelse med brug af anonymiserede journaler, der ikke ville have noget formål, idet en eventuel klinisk efterundersøgelse så ikke ville være mulig.

Alle svar på den udsendte henvendelse er så sendt direkte til Sundhedsstyrelsen, og jeg mener derfor, at Sundhedsstyrelsen med sin henvendelse til patienterne via Sundby Hospital har handlet korrekt.

Tove Fergo (V):

Ville det ikke have været rigtigere, hvis man skulle foretage en troværdig undersøgelse, at hele materialet var blevet overdraget til Sundhedsstyrelsen og Sundhedsstyrelsen havde forestået udsendelsen og spurgt patienterne?

Det er jo sådan, at der i registerloven er nogle undtagelsesbestemmelser for, hvornår man skal indhente tilladelsen fra den person, oplysningerne vedrører, til at videresende oplysninger, og det her er netop et af de områder, som må falde ind under det, for her er der almene inter-

esser, der overstiger den enkeltes interesser, fordi det gælder en behandlingsmåde. Det giver mange bivirkninger og uheldige følgevirkninger, hvis man har en forkert behandlingsmåde.

Jeg mener, at man burde have sat undersøgelsen i gang med at overdrage hele materialet, og det giver registerlovgivningen fuld ret til. Hvad er ministerens kommentar til det?

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg har, som jeg før har nævnt i min besvarelse af spørgsmålet, ingen kritik at rette imod Sundhedsstyrelsens fremgangsmåde, hvorved man altså har brugt Sundby Hospital som mellemed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 522

22) Til sundhedsministeren af:

Tove Fergo (V):

»Har ministeren kendskab til, at der andre steder i landet end på Aalborg Sygehus og Sundby Hospital er forlydender om skadevirkninger af operationer med ucementerede hofteproteser?»

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Bortset fra Aalborgsagerne og – det kan man vist roligt sige – Sundbysagerne har jeg ikke fået nogle henvendelser fra andre steder i landet, hvor der har været en generel utilfredshed hos patienterne med operationsresultaterne.

Jeg forstår godt, og det har jeg også givet udtryk for, at det kan være svært for de hofteopererede patienter, som har fået en operation, der ikke har levet op til de forventninger, man har haft om resultatet, men jeg synes også, det er vigtigt at holde sig for øje, at rigtig mange mennesker og heldigvis de allerfleste er blevet hjulpet til en betydelig bedre livskvalitet med en hofteoperation, og for de flestes vedkommende også til langt færre smerter og en større bevægelsesfrihed, end de havde før operationen.

Tove Fergo (V):

Jeg lagde mærke til et lille tillægsord, ministeren brugte i forbindelse med besvarelsen af det her spørgsmål. Ministeren sagde, at der ikke var nogen »generel« utilfredshed. Skal jeg forstå det på den måde, at der er nogle patienter, der har givet udtryk for, at de er utilfredse?